

RÓNAI-BALÁZS ZOLTÁN

Az én időmben

*Az én időmben gondolkodtak a szívek
és szívtak az agyak,
versbe tettük a szlengbeszédet,
a lélekről azt mondtuk: anyag,*

*a gyarmatságra, hogy szövetség,
még élve halt meg a kortárs,
és az ember elvtárs lett,
aztán meg humán erőforrás,*

*én láttam, amint újjászülettek
politikusként az alkimisták,
és kifőzték sárga gyűlöletté
az észet, majd megszavaztatták,*

*jogot szüntettünk a jog nevében,
a kisebbség lett a több,
és pár száz művelt agymosott
a múlttalanságba lökött,*

*ártatlan volt közben a győztes
s a bűnös vesztes a hibás,
ám mindenhol ömölt ránk
az infóvá lett tudás,*

*és bárki bárkit, bármikor,
akárhol volt, elérhető,
és mégse volt az ember soha
messzebb, elérhetlenebb.*

Érem

*A népnek lesz aratása:
intézzük – folyamatban van.*

*A népnek leszaratása
– intézzük! – folyamatban van.*